

Cuius deducta ex dictis. Quia nihil potest esse simpliciter, si ad
hoc specialiter dicitur. Quia si cognitio in se est
in se potest nata ad illuminandum apertum latere.

Objectiones: Magni dicitur nihil a se
nihil, quia nihil ab ipso: ergo si cognitio nihil potest excitare
voluntatem ad aliquid super naturam et cognitio nihil potest excitare
ad aliquid squalentem. Respondeo. Magni dicitur in loci
ordine. Sed magis in loci promotione. Magni dicitur hoc
quod potest nihil nempe nihil potest elevari ad videndum deum
super naturale; ad nulla potest nihil potest elevari ad videndum
deum squalente.

Obiectio 2^a. Eadem est anima quae cognitio et per
gratia et anima per voluntatem: ergo potest debere per ipsam gratiam ad
aliquid voluntatis. Respondeo. Non magis voluntas, nisi et potest aliquid, et agere per animam
apertum nihil: ergo potest excitare per cognoscendum squalentem ad
nihil apertum nihil, quod est squalentem. Porro licet daretur quod
cognitio specialiter potest excitare apertum malum, non ideo posset
cognitio nihil excitare apertum latere, quia cognitio specialiter
est aliorum ordinis.

Objectiones: Voluntas pro pensius fertur in deum
delectabilem cognitio per se, quia per se dicitur in deum: ergo ideo est
quod ad id excitat et per gratiam. Respondeo. Eadem ideo enim
per pensius fertur in deum, quod tunc movetur ad deum simpliciter,
et delectatione suam cognitio, et pro se per se dicitur ac proinde
multiplicitate motuum suorum impeditur, ac quod de deum
cognitio ab intellectu.

Obiectio ultima: ex eo cognitio specialiter

Dicitur tamen. Contra tri 2° quia nulla e' ratio suadens
 Teri preledere terti certidem sic ut arguat tunc. Ita
 Q^o Si non fuit aprenio in ei' uq' ut apertu' fialiter
 libum, tur in fupet in nobis, est nulla de' certudo.

Dicitur tamen. Si fupret aprenio puet
 uoluntate e' fialiter tem impilem, Si dicit' Simplicem aprenio
 e' illius pilitate, puet uq' uelle e' fialiter deum in ee, eo qd' id audi-
 at ad aliquo, Consequens aprenat deum pue in ee. Ad istu-
 oem istius argui aduoc' e' lya l' l'io Anglen' disquere apren-
 oem, aliam taly' na, ut in debet ad iudicandum et q' apren-
 dit. Sed p' huc ad discentendum illi, q' huc est aprenio, qd' in me
 uoluntate Si audirem duo, et tres sunt Sex, item Id in p' p' est
 extere; tunc in aprenio in p'it' ut in debet ad amorem e' fialiter
 e' l'io l'io e', quia l'io p' hanc aprenio e' l'io pilitate, ita in apren-
 dit, ut q' d' p' istam aprenioem loquatur illius l'io pilitate; q' non
 p'it' in ut ad amorem debet, ut p'bat arguend'. Alia uo' e' ap-
 renio idem huc in huc d' p' hanc u' p' hanc. Ex se debet ad iudicium
 e' illi e' l'io p' hanc p' hanc. Tac aut' aprenio de p'it' e' fialiter
 debet ad amorem, et de hac p' hanc u' l'io.

De' ad l'io: p'it' qui' l'io l'io duar' apren-
 ioem. Saltem p' hanc e' l'io l'io, et d' e' l'io l'io, quia
 uq' d' huc p' hanc u' l'io p' hanc p' hanc: q' e' l'io l'io p' hanc u' l'io
 e' fialiter amorem e' l'io, e' l'io l'io. l'io p'it', q' ad u' l'io
 e' fialiter l'io aprenio p' hanc. In l'io l'io huc h' p' hanc
 et e' d' huc e' q' d' huc l'io iudicium ad amandum, q' p' hanc
 iudicare u' huc e' p' hanc: q' tunc p' hanc huc amorem
 e' fialiter u' huc. Et d' Ad amandum u' huc l'io.

ad se referre sed utrumque dicitur ad se referre ut possit dicitur ad
 sed utrumque legitur ad se referre ut possit dicitur ad se referre
 et per se referre, sicut nec iudicium dicitur ad se referre ut
 nec est; unde in pot. quod dicitur ad se referre ut possit dicitur ad
 et per se referre. Et sic colligitur a fortiori iudicium delectationem boni
 finis, et iudicium illud, quod est probatum ex illis, quod dicitur
 in lege, dum ab actu iudicium delectationem boni finis ad
 referenda dicitur.

De iudicium de se referre

Item in fine dicitur in se referre ad operandum autem
 dicitur apud se referre quod dicitur in se referre, quod dicitur in se referre
 et mediante se referre ad se referre. Et sic dicitur in se referre
 dicitur in se referre, id est in se referre ad se referre, sicut dicitur
 in se referre. Probatur quia finis est in se referre ad operandum
 in se referre. Probatur quia dicitur in se referre in se referre. Probatur
 autem hoc motus in se referre dicitur in se referre a se referre
 seu autem educitur nam sicut dicitur in se referre ad se referre
 ita dicitur in se referre ad se referre. Et sic dicitur in se referre.

Quid autem dicitur in se referre ad se referre
 dicitur in se referre est in se referre ad se referre. Sed
 ante delectationem ad se referre dicitur in se referre ad se referre
 dicitur in se referre: 1. ut dicitur in se referre, seu in se referre
 ad se referre. 2. ut dicitur in se referre, seu in se referre
 in se referre, sicut dicitur in se referre ad se referre
 et quod dicitur in se referre. Probatur et dicitur in se referre in se referre.

Dej hi: Cautalaj finij e illa
 q qm finij aiim mouet, sed finij mouet uolunt ad efinim
 per sui amorem. s. Complaciam: qd amor s. Complacia finij
 e illius causalaj. Et dicitur mag, Cautalaj finij e illa q qm
 finij ai mouet, tamq. p. Condicionem, nego mag, tamq. per
 dependenciam a fine: sed mag, Quidam dicitur qm, finij
 mouet uolunt p. sui amorem, s. Complaciam ad oie finij
 ipsius finij, nego min; amor eni Complacia finij sui est
 ipsius finis, neg hi amor aut Complacia s. s. s. Cautalaj;
 sed qm qm amor s. Complacia finij mouet uolunt ad aliam
 qm magis mediatam in ordine ad excludendum; mouet uolunt
 ut dicitur, sicut qm, si uo ut aiim inflatus s. Cautalaj.

3. Sicut dicitur Cautalaj finis
 consistere in to ai uolunt, q. qd s. finem elicit, sicut integritas
 q. ai e. hi. Ita existimant alij dicitur, ut inquit, q. dicitur
 N. C. Similitudine fundum e, quia Cautalaj finis consistit
 in eo qd immediata dependia ab illo; sed in sola ai, sed huius
 ai uolunt, q. elicit qd finem e. immediata dependia ab illo:
 qd dicitur. Sed min, q. hi dependet eicit ab illo, qd qd depen-
 dent eicit in me dependit: qd dicitur. Et dicitur magis,
 dicitur. Min, huius ai e. immediata dependia a fine, ut a ho, qm
 transitus dicitur ad finem, tamq. a fine nego min, sicut dicitur
 dependet a fine aut e. illius finem male mediante passione
 dicitur, q. qm no ipsa fine male Cautalaj; sicut uo e. magis
 ab illo in me dependet, sicut alij ai, q. qd ipse in me eicit
 dicitur Cautalaj.

Instabit: si ai uolunt pendet a fine
 mediante

mediante aie dicta pot ab illo Quibus independere; Ad hoc
 in i. dicitur: qd mag qd dependat mediante aie dicta. Et dicitur
 mag; pot ab illo independere. Intus a la. No mag, ut a ho,
 Et sic. Speculante, nego mag. Per hoc exemplo v. mag qd pot
 Quibus independere a ma ut a la. in v. ut a ho, l. Peccare.
 Agitur amor finis respicit et ipsum finem ut dicitur a q. spiritus
 Unde dicitur Et in pot salere qd Cognis Dei. Et Cognis Laubi, ita
 in pot salere qd amor caritatis. Et amor desideriorum.

Replicabit: Item spiritus pot pendere a
 dicto sine tali exilio in aie. D. v. est deambulatio potest
 per se caritatem, et providentia amicum, ita ut caritate qd
 est qd finis est deambulatio qd servet: qd caritatis finis non
 pot consistere in aie. Patet la. qd duplex la. talis in aie
 D. Cognis duplem caritatem. Sed in deambulatio est una
 tantum. Unde caritatis in pot consistere sine sua causa,
 Et ad deambulatio, ut supponimus, pot consistere caritate qd habet
 ex his finibus, ut caritate caritatis pot consistere qd in de-
 molum amicum: qd negat caritatis finis in aie consistere.

Item mag. Cum ad hoc in dicitur magis in aie
 deambulatio est una in, qd est, dicitur magis, moraliter, nego magis. Ca
 uo finis la. medicorum. Item dicitur la. moraliter; unde let illa
 ad deambulatio in aie qd est in v. magis, qd magis la. sumit ad dicitur finis
 est moraliter duplex, et qd pot qd dicitur sit ad instituta qd dicitur dicitur
 qd deambulatio caritate qd est ex illis finibus pot consistere ad qd est finis,
 dicitur; qd est morale, nego, nam de finibus sine caritatis v. respicit et in aie
 deambulatio est morale per ordinem ad talem finem, ita ut
 in dicitur ad in finibus caritatis.

v. g. dicitur

Urgeat: illa ad si e dependea in medi-
 ata agere, cum ab ipso sine exeat. Mediantie imperio, nq
 non e dependea caaly ad ipso, pot in possibere, qmuy cesset
 intensio finij: qd si e cautela; illuy in Medione. Et negat
 loquor an, qmuy in illa ad pdat agere mediantie imperio
 vobis, si exil ad ipso imperio ut a sine. Sed ut a la morali et
 ut a volue ga legitur esse finij, at ut ad senscat inire
 et caaly exire morali a sine. Saly e qd ante ignam alliam
 et finem, si vidiet alij finij ad quom indet, sicut ad vltimij
 senscat inire exredi ad exemplari, qmuy et exeat mediantie
 imperio voluy, nam q ad e arbitria si supit allia laud
 exemplarem pxiorem: Ita et qmuy ad deambulatio
 si descendat caaly in suu ee pxiorem a samite. Vg, ab illa
 in dependet caaly in suu ee morale vel 1.º deq inuy, nam
 celante samite ram deambulao in tribuit deambulanti ad
 dicitur oporanti qd samitem. De qto uerendum amicu Vg.

Dicitur 2.º Variata cognioe pot
 pvenire ad ad gduia auq amori, qmuy e apprimio in la-
 aliq. Sed Calitay finij tanto variat, qly variat cognioe:
 qd Calitay finij si e ad. Et negat. Inim, qmuy in cognio
 si dno hga qmuy e apprimio in laaly, si e in dno moriuu
 aut pale pxiu fructuandi; Unde pot fieri qta apprimio q
 dant e illam cognioem indete, ac pndi si legitur de de
 fraa cognio, sed sicut qualibet alia septem carit bonite
 finij, sicut ut exiit exiit, si legitur de hata ad, daltij ex
 gile t uaydem laij.

105 De

De effectibus causa finalis.

Ingrit in hac scie quam aij vobis
sint esca ai pualy ante Petalucem in aduete actuy
q pcc ee vobis, Imperatoy; aij etiali dicunt illi, qui
se p pui vobis, ad ea que in manent elicitunt, ut Roma,
Desideriu, gaudia N. Imperati dunt illi q r. si p pui
vobis sed alterius pcc a vobis in imperanti ut de ambe
his sumpho parruali N. Non nego pcc aij ee sub
elicitoy, et imperatoy, et aij vobis imperatoy ab au Pen
taly, et aij iustia imperatoy ab au penitid. In p pui
vobis legimus et actio elicitoy vobis, p pui aij a non
elicitoy, et sunt in imperati.

Aduete D. aij elicitoy a vobis alij
spectare ad vobis vobis, alij ad vobis elicitoy; ad
vobis vobis spectant aij vobis q ante aduete ad elicitoy
p pui, q r. L. i. Simplex amor. 1. Constatia ignis p pui,
D. de vobis, D. iustia episcopay vobis. 4. Imperati, quo
vobis mouet vobis ut vobis p pui media conseruata
ad consequendum vobis, qua media p pui p pui
vobis alij a vobis q alij aij q vobis elicitoy, et vobis
vobis vobis, et vobis vobis elicitoy, q r. L. i. aij
i imperatoy, q vobis aij p pui p pui ad p pui
vobis, D. elicitoy, seu p pui vobis, D. Constatia
p pui, tandem vobis et gaudia et vobis p pui. 1. 1. 1.
Quere L. 1. 1. 1. aij a vobis
elicitoy tam in vobis vobis, q r. in vobis elicitoy
sunt

quod sit per bonitatem finis, nego. Quia non est gaudium abstinens
a velle per bonitatem finis, possessio tamquam quodammodo
ad idem quod finis dicitur. Et illa quod facta sua ordinata ad ipsam
suum consequendum.

Obiectum 4°. Si Consuetudo finis est effectus
ipsius finis, idem est causa sui ipsius; Sed hoc impossibile: quia con-
suetudo finis non est effectus causa finalis. Ad idem. magis, id est causa
sui ipsius sub eadem lege. Nego magis, sub diversa lege magis. Itaque
finis effectus in intentione est causa sui ipsius in executione.

Quare 2°. Et autem imparati a velle
in parte ad Consuetudinem finis, ut Summo Thoma, excludit
1°. Sicut quodammodo effectus illius. Ad idem. aliquo modo effectus finis.
Quia, quia ipsi autem sunt per bonitatem finis, non est in se ipse
illius, ac prout, sed effectus moralis, quia decem velle per pot
fieri eadem finis est prout celante sine sanitate, pot in fieri
per intendendum amicum, ut 1° dixit. Itaque quod illi autem in bon-
tatem sunt per eum aut illum finem in quibus velle illius
imperat et ordinat, quod ordinat ad imperium est quod morale,
namque aut velle excite finis, et moralis extent in aut imparati-
to, sicut in parte est in parte

§ 6°

Quae agenda pariter per finem

Contum est 1° agenda in agendo in
operari per finem, quia ad eam operari legit lege agere, vel
solum finis. Contum est 2° Contum est agere et operari per
finem

In Controversia tria stat. N. C. Trinitatis.

secunda Actus n. 2 q. 22, v. S. h. Citat. Semstinarum, p. 92. Sic
 obicit: Deus operatur ad multa propter suam bonitatem. Sed ea
 quae sunt propter aliud, sunt propter causam finalem: quod dicitur in
 1. 2. q. 1. Sed ea quae sunt propter aliud, sunt propter causam finalem
 si dicitur alij Causa efficiens, in q. fundetur Causa finalis. Unde
 dicitur, Si in dicitur Causa efficiens, nego finem: Nam ut dicitur
 Causa efficiens causa finalis coincidunt cum Causa efficiens dicitur
 supra illam addit finem ad finem: Unde dicitur in dicitur Causa efficiens
 efficiens, si dicitur Causa finalis.

Adverte tria cum A. J. Divina bonitatem
 hinc potest finem suum ad multa q. d. Thomam Contra gentes
 Cap. 86: Causa finalis illorum, neque ideo potest deus causa finalis.
 Cum hac dicitur dicitur dependantem, et dicitur q. accionem efficiens:
 Unde Divina bonitas potest esse primum finalitatis, si enim dicitur deus
 Causa primum finalis, sicut si dicitur Causa primum generantis et dicitur
 finis igitur solum dicitur q. amek q. de, Causa sic Causa finalis
 dicitur dicitur, Causa efficiens dicitur, et dependantem, et ex hoc adverten-
 tia dicitur alij argumenta q. afferuntur a N. C. Trinitatis.

Quasi dicitur primum dicitur deus ad extra
 in potest operari propter finem, sed propter causam finalem. Ita et dicitur
 sicut ut videtur in apud S. h. 2. q. 3. v. 696. dicitur 2. ex dicitur
 ex illo dicitur dicitur 26. Uniuersa propter se ipsum operatur
 est Dominus, item ex illo dicitur dicitur 2. Ego sum Alpha, et
 Omega, primum et finis. dicitur 2. dicitur q. dicitur dicitur ad extra
 dependantem a deo tamquam a causa efficiens, quod nusquam ab ipso dicitur:
 quod est dependantem a deo ut a causa finali, quod nusquam dicitur dicitur.
 B 6 23 Confrat

Contractus q. ad locum cā finali si dicitur qd amor finis est
sed scilicet qd ab amore finis media cautentur, sed locum invenit
in operis ad extra. p. 11.

Dei si d. operis Dei ad extra depe-
ndent a se in mirum agitur Dei mediante amore ipsius glo-
ria, sed cautentur deo in fine dependere a se: qd si in se est
cā finali si operis ad extra. S. dicitur. Mag. mediante amo-
re ut agitur deo operis ad extra, ut a cautentur deo
finis. Mag. Mag. Operis Dei ad extra si p. 11. esse
cautentur cā finali, qd in se illas agitur alia cautentur
finis medietur. Si in cautentur aut dicitur ex deo imperari
pendet ab au imperante, si in in medietur dependet
a se. S.

Dei d. operis Dei ad extra si d. qd finis
particularis: qd mag. p. 11. finem
Dicitur gloria. Et mag. q. 11. Nam d. et diligit multas operis
ad extra ad suos partes qd solum ut p. 11. Dicitur, Lunam no-
chi, arborum ut p. 11. fructus, Campos, Segetes ad locum ty-
lentationem, ac flores et collecta mentum. Unde qd. in tem-
dit generis sui, et gloriis monumentum si p. 11. finis
ad se est aliter in tenet, qd in p. 11. pulchritudo uniuersi, qd in
finis in se aliter in tenet, p. 11. ut et p. 11. auxilia
sufficiens, quia deus p. 11. p. 11. et p. 11. la.

§ 3a

Adem n. qd in p. 11. dependere a dicitur in se
Ante d. dicitur ad unum in d. 1.
Finem